

İlgili Kanun / Madde
506 S.SSK/25,26,109

T.C.
YARGITAY
Hukuk Genel Kurulu

Esas No: 2005/10-129

Karar No: 2005/197

Tarihi: 23.03.2005

- **MALULİYET ORANIN ARTIŞI**
- **ARTIŞIN TAVAN HESABINA ETKİSİ**

ÖZETİ: 506 sayılı Yasa'nın 25 ve 109. maddelerinde sürekli işgöremezlik oranına her zaman için itiraz ve yeniden kontrol olanağı öngörülmüş olup, yapılan inceleme sonucunda ortaya çıkan değişikliklerin gelir bağlama kararlarına yansıtılması zorunluluğu öngörülmüş, bu anlamda itirazda bulunan ilgilinin sıfatı yönünden herhangi bir sınırlamaya yer verilmediği gibi, yasa kapsamında güvence altına alınan temel sigortalılık haklarının gerçeğe uygun olarak tespiti ve bununla uyumlu hak sağlanması, yasanın ve Sosyal Hukuk Devletinin gereklerindedir.

DAVA: Taraflar arasındaki “*alacak*” davasından dolayı yapılan yargılama sonunda; Kartal 1. İş Mahkemesince davanın kısmen kabulüne dair verilen 21.10.2003 gün ve 2002/593-450 sayılı kararın incelenmesi davacı vekili tarafından istenilmesi üzerine, Yargıtay 10. Hukuk Dairesinin 13.4.2004 gün ve 2004/2151-3130 sayılı ilamı ile;

(...İş kazası sonucu sürekli işgöremezlik durumuna giren sigortalıya bağlanan peşin değerli gelirler ile yapılan harcama ve ödemelerin 506 sayılı Yasa'nın 26. maddesi uyarınca tazminine yönelik ilk rücu davasının yargılaması sürecinde davalının sigortalının meslekte kazanma güç kaybı oranına itirazı üzerine Sosyal Sigortalar Yüksek Sağlık Kurulunca sigortalının sürekli işgöremezlik oranı %16 olarak tespit edilmiş, %15,22 sürekli işgöremezlik oranı gözetilerek yapılan gerçek zarar tavanı hesabına dayalı kabul hükmü, Yargıtay 10. Hukuk Dairesince sürekli işgöremezlik oranındaki artışın, ileride açılacak

davalarda gerçek zarar tavanına yansıtılması olanağı bulunduğu uyarısına yer verilerek onanmıştır.

Eldeki davada ise, sigortalının yükselen %16 sürekli işgöremezlik oranı gözetilerek belirlenen peşin değerli gelirlerdeki artışın tazmini istemi, “maluliyet oranı davacı Sosyal Sigortalar Kurumu ve sigortalı yönünden %15,20 olarak kesinleşmiştir. Bu maluliyet oranına gerek davacı gerekse sigortalı itiraz etmemiştir. Davalının itirazı üzerine maluliyet %16 olarak saptanmıştır. Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu hükümlerine göre itiraz sonucu itiraz edenin itiraz ettiğiinden daha fazla kusur ile sorumlu tutulması söz konusu değildir. Bu nedenle maluliyetin artışının talep edilmesi söz konusu değildir” gerekçesiyle kısmen kabule karar verilmiştir.

506 sayılı Yasa'nın 25 ve 109. maddelerinde sürekli işgöremezlik oranına her zaman için itiraz ve yeniden kontrol olanağı öngörölmüş olup, yapılan inceleme sonucunda ortaya çıkan değişikliklerin gelir bağlama kararlarına yansıtılması zorunluluğı öngörölmüş, bu anlamda itirazda bulunan ilgilinin sıfatı yönünden herhangi bir sınırlamaya yer verilmediğı gibi, yasa kapsamında güvence altına alınan temel sigortalılık haklarının gerçeğe uygun olarak tespiti ve bununla uyumlu hak sağlanması, yasanın ve Sosyal Hukuk Devletinin gereklerindedir.

Sıralanan maddi ve hukuki gerekçeler ışığında, ilk rücu davasına ilişkin kararın onanmasına yönelik ilâmdaki uyarı doğrultusunda gerekli hesaplama yapılmaksızın yazılı gerekçelerle hüküm kurulmuş olması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O hâlde, davacı Kurum vekilinin bu yönleri amaçlayan temyiz kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır...)

Gerekçesiyle bozularak dosya yerine geri çevrilmekle, yeniden yapılan yargılama sonunda, mahkemece önceki kararda direnilmiştir.

TEMYİZ EDEN: Davacı vekili

HUKUK GENEL KURULU KARARI

Hukuk Genel Kurulunca incelenerek direnme kararının süresinde temyiz edildiğı anlaşıldıktan ve dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra gereğı göröüldü:

Tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dosyadaki tutanak ve kanıtlara, bozma kararında açıklanan gerekçelerine göre, Hukuk Genel Kurulu'na da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulmak gerekirken, önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır. Bu nedenle direnme kararı bozulmalıdır.

SONUÇ: Davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile, direnme kararının Özel Daire bozma kararında gösterilen nedenlerden dolayı H.U.M.K.nun 429. maddesi gereğince **BOZULMASINA**, 23.3.2005 gününde, oybirliğı ile karar verildi.